

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 94.985 van 25 april 2001
in de zaken A. 70.671/X-9961
70.685/X-9962.**

I. In zake : de n.v. LIMBURGSE RECONVERSIEMAATSCHAP-
PIJ,
die woonplaats kiest bij
Advocaten M. van DIEVOET en M. JEGERS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Koningsstraat 15

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd door
de Minister van Economische Zaken, thans
de Minister van Economie.

tussenkomen de partijen :

1. de v.z.w. Verbond van Kristelijke
Werkgevers en Kaderleden van LIMBURG
(V.K.W. LIMBURG),
gevestigd te 3500 HASSELT,
Kunstlaan 16,
2. de n.v. STADIUM FENIX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. VANDERMEERSCH,
kantoor houdende te 1040 BRUSSEL,
Wetstraat 57,
3. de v.z.w. N.C.M.V. de organisatie
voor zelfstandige ondernemers, thans
de v.z.w. UNIZO,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. AERTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Coupure 5,
4. de v.z.w. N.C.M.V. de organisatie
voor zelfstandige ondernemers - Ar-
rondissement Limburg, thans de
v.z.w. UNIZO - Arrondissement
Limburg,
die woonplaats kiest bij
Advocaat P. AERTS,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Coupure 5.

II. In zake : de n.v. STADIUM FENIX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. VANDERMEERSCH,
kantoor houdende te 1040 BRUSSEL,
Wetstraat 57

tegen :

de Belgische Staat, vertegenwoordigd
door de Minister van Economische Zaken,
thans de Minister van Economie.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de
n.v. LIMBURGSE RECONVERSIEMAATSCHAPPIJ op 30 augustus
1996 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van
het ongunstig advies van 3 juli 1996 van het Sociaal-
Economisch Comité voor de Distributie met betrekking tot
de aanvraag van de n.v. STADIUM FENIX tot het verkrijgen
van een socio-economische vergunning te Genk
(Waterschei) (A. 70.671);

Gezien het verzoekschrift dat de
n.v. STADIUM FENIX op 31 augustus 1996 heeft ingediend
om de vernietiging te vorderen van dezelfde beslissing
(A. 70.685);

Gelet op het arrest nr. 64.144 van
22 januari 1997 waarbij de verzoeken tot tussenkomst van
de v.z.w. N.C.M.V., de organisatie voor zelfstandige
ondernemers, de v.z.w. N.C.M.V., de organisatie voor
zelfstandige ondernemers, Arrondissement Limburg, de
v.z.w. A.C.V. Werkzoekendenwerking, de v.z.w. Werklozen-
werking Aktief Limburg, de v.z.w. V.K.W. Limburg, de
v.z.w. Syndicale Kamer der Bouwnijverheid van Limburg en
de v.z.w. Kamer van Handel en Nijverheid van Limburg in
het administratief kort geding worden ingewilligd, de
schorsing van de tenuitvoerlegging wordt bevolen van het
advies van 3 juli 1996 van het Sociaal-Economisch Comité
voor de Distributie met betrekking tot de aanvraag van
de n.v. STADIUM FENIX, de termijn voor het indienen van
de memories van antwoord en van wederantwoord wordt
beperkt tot dertig dagen, en de termijn voor het

indienen van de laatste memories wordt beperkt tot vijftien dagen (A. 70.671);

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 5 februari 1997 ingediend door de v.z.w. V.K.W. LIMBURG in de zaak A. 70.671;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 10 februari 1997 ingediend door de n.v. STADIUM FENIX in de zaak A. 70.671;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 19 februari 1997 ingediend door de v.z.w. N.C.M.V., de organisatie voor zelfstandige ondernemers, en de v.z.w. N.C.M.V., de organisatie van zelfstandige ondernemers Arrondissement LIMBURG in de zaak A. 70.671;

Gelet op de beschikking van 7 maart 1997 die de tussenkomst van de v.z.w. VKW LIMBURG, de n.v. STADIUM FENIX, de v.z.w. N.C.M.V., de organisatie voor zelfstandige ondernemers en de v.z.w. N.C.M.V. de organisatie voor zelfstandige ondernemers Arrondissement LIMBURG toelaat in de zaak A. 70.671;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord in beide zaken;

Gezien de verslagen opgemaakt door Auditeur L. VERMEIRE in beide zaken;

Gelet op de beschikking van 30 januari 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en het dossier gelast in de zaak A. 70.685;

Gelet op de beschikking van 2 mei 2000 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast in de zaak A. 70.671;

Gelet op de kennisgeving van de verslagen aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij in de beide zaken;

Gelet op de beschikkingen van 27 februari 2001 en 28 februari 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 april 2001;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaten M. van DIEVOET en S. BUTENAERTS, die verschijnen voor de Limburgse Reconversiematschappij, van Advocaat S. ALLCOCK die, loco Advocaat D. VANDERMEERSCH verschijnt voor de n.v. STADIUM FENIX, van Advocaat C. COEN die, loco Advocaat E. VERVAEKE verschijnt voor de verwerende partij, en van Advocaat P. AERTS, die verschijnt voor de v.z.w. UNIZO en de v.z.w. UNIZO-arrondissement Limburg;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur L. VERMEIRE;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat er grond is om de zaken te voegen;

Overwegende dat de v.z.w. V.K.W. LIMBURG afstand doet van haar tussenkomst in de zaak A. 70.671/X-9961;

Overwegende dat na de sluiting van de Limburgse steenkoolmijnen aan de n.v. KEMPENSE STEENKOOLMIJNEN, later omgevormd tot de n.v. MIJNEN, de

opdracht werd gegeven onder meer de betrokken terreinen te saneren, de gebouwen te slopen of te restaureren; dat haar opdracht als reconversievennootschap, waaronder de promotie van het Fenix-project, aan de eerste verzoekende partij, de n.v. LIMBURGSE RECONVERSIEMAATSCHAPPIJ werd toevertrouwd; dat het Fenix-project bestaat uit de volgende grote subprojecten : (a) een bungalow- en aquapark, "Fenix Resort" genaamd; (b) een golfterrein, "Fenix Golf" genaamd; (c) een tuincentrum, (d) een ontspanningsdorp , (e) het "festive retail" project dat voor 100 % gerealiseerd zou worden door de n.v. STADIUM FENIX, tweede verzoekende partij;

Overwegende dat op 8 mei 1996 de n.v. STADIUM FENIX een aanvraag tot machtiging van een handelsvestiging bij het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie heeft ingediend voor een inplanting op de terreinen van de vroegere mijn Waterschei te Genk; dat deze handelsvestiging het zogenaamde "festive retail" van het Fenix-project betreft; dat het is bestemd voor "kleinhandel, dienstverlening, horeca"; dat het circa 220 winkels bevat; dat de terreinoppervlakte ongeveer 138 ha beslaat, waarvan ongeveer 18 ha bebouwd; dat parkeerplaatsen zijn voorzien voor 198 autobussen en 12.715 personenwagens;

Overwegende dat het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie op 3 juli 1996, bij de thans bestreden rechtshandeling, een ongunstig advies heeft uitgebracht over de aanvraag van de n.v. STADIUM FENIX; dat in het advies onder meer wordt overwogen dat "er geen enkel(e) correlatie bestaat tussen dit verkooppunt en de functie van de stad Genk binnen het stedenpatroon (en) het marktgebied zelfs verder (reikt) dan dat van het regionaal centrum Hasselt (... , dat) door zijn immense omvang dit shoppingcenter het nu bestaande evenwicht tussen de verschillende handelskernen van Genk grondig (zou) wijzigen (... , dat) een dergelijk kompleks

inderdaad (zou) kunnen leiden tot een verplaatsing van het regionale commerciële hart van Hasselt naar Genk (... , dat voor) Lommel, Overpelt, Bree, Maaseik, Maasmechelen, Bilzen, Tongeren, Sint-Truiden (...) het project gevolgen (zal) meebrengen : een deel van hun klantenzone zal naar daar afgeleid worden (... , dat) dit project de keuzemogelijkheden van de verbruiker nauwelijks verhoogt (... , dat) gelet op de goede verkeersinfrastructuur in de provincie Limburg, waar viervakswegen de belangrijkste centra met elkaar verbinden de bereikbaarheid uit het dichtbije marktgebied zeer goed (is) (... , dat het) toegenomen aanbod op een markt die nu reeds een verzadigingspunt heeft bereikt, nauwelijks nog kan leiden tot een significante prijsdaling (... , dat) het shoppingcenter binnen het primaire marktgebied de grootste handelsconcentratie (zal) vormen, wat het een dominante positie zou kunnen bezorgen (, dat) bovendien bepaalde winkels in het center een oppervlakte hebben die deze van de concurrenten in belangrijke mate overtreft (warenhuis, DHZ-zaak, speelgoedzaak, tuincentrum...), zodat voor bepaalde branches er dus wel degelijk een reëel gevaar voor monopolieposities bestaat (... , dat) wanneer nu de in Fenix voorziene grote trekkers, subtrekkers en filiaalbedrijven met hun hogere arbeidsproductiviteit kleinere winkels in het verzorgingsgebied gaan wegconcurreren, daarvan een arbeidsvernietigend effect verwacht (mag) worden (... , dat) van het winkelpersoneel drietaligheid zal worden gevraagd, gelet op de aantrekkingskracht op het Franstalig en Duits grondgebied (en) dit zou kunnen betekenen ofwel dat personeelsleden met een hoger diploma zullen worden aangeworven ofwel dat verkopers worden aangetrokken uit Wallonië en Duitsland om het Nederlandstalig personeel te vervolledigen (... , dat) er, met het oog op een zo groot mogelijke rendabiliteit en gelet op het toeristisch karakter van Fenix, gedacht (zou) worden om het shoppingcenter ook op Zondag open te houden (en) dit voor de werknemers zondagswerk (betekent), wat eerder

als negatief voor de arbeidskwaliteit moet worden beschouwd (dat) het netwerk van de ondersteunende supralokale kernen zal worden ontworicht (,...)";

Overwegende dat voormeld ongunstig advies op 4 juli 1996 aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Genk ter kennis werd gebracht;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Genk heeft verzuimd om, overeenkomstig artikel 10 van de wet van 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen, binnen 15 dagen na ontvangst van het ongunstig advies, de aanvraag af te wijzen en de aanvrager hiervan binnen 5 dagen in kennis te stellen; dat het college wel, bij brief van 17 juli 1996, het bestreden ongunstig advies voor kennisname heeft bezorgd aan de n.v. STADIUM FENIX en aan de n.v. LIMBURGSE RECONVERSIEMAATSCHAPPIJ met de mededeling dat het college op 5 juli 1996 het negatief advies heeft ontvangen en ervan in zitting van 10 juli 1996 heeft kennisgenomen; dat dezelfde dag tijdens een persconferentie het college van burgemeester en schepenen heeft verklaard dat het geen beslissing neemt over de aanvraag omdat "het College van Burgemeester en Schepenen in eer en geweten onmogelijk een weigering (kan) afleveren ten aanzien van de aanvraag van Fenix om een sociaal-economische vergunning te bekomen, o.a. omwille van de verbijsterende inhoud van het sociaal-economisch advies terzake (...)"

Overwegende dat de n.v. Stadium FENIX, omdat zij, naar eigen zeggen, bij het verstrijken van de wettelijke termijn van 165 dagen bedoeld in artikel 11, § 4, van de wet van 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen geen kennisgeving had ontvangen van een beslissing van het college van burgemeester en schepenen betreffende haar aanvraag tot machtiging, bij brief van 19 november 1996, het Sociaal-Economisch

Comité voor de Distributie heeft verzocht om, overeenkomstig artikel 11, § 4, van deze wet uitspraak te doen over haar aanvraag; dat voormeld comité het verzoek van de n.v. STADIUM FENIX bij brief van 6 december 1996 onontvankelijk heeft verklaard omdat artikel 11, § 4, enkel geldt indien het college van burgemeester en schepenen niet binnen de wettelijke termijn beslist na gunstig advies van het comité; dat de n.v. STADIUM FENIX op 30 december 1996 bij het Interministerieel Comité voor de Distributie beroep heeft ingesteld tegen de beslissing van het comité; dat op 7 februari 1997 het beroep als onontvankelijk werd afgewezen; dat de n.v. STADIUM FENIX en de n.v. LIMBURGSE RECONVERSIEMAATSCHAPPIJ van voormelde beslissing van 7 februari 1997 van het Interministerieel Comité voor de Distributie de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring hebben gevorderd onder A. 73.214 en A. 73.215; dat het arrest nr. 64.699 van 21 februari 1997 de schorsingsvorderingen heeft verworpen;

Overwegende dat op de ambtshalve te onderzoeken exceptie van gebrek aan hoedanigheid, de n.v. LIMBURGSE RECONVERSIEMAATSCHAPPIJ in de laatste memorie onder meer staande houdt wat volgt :

"Wanneer een persoon in eigen naam en voor zichzelf een verzoek inleidt en men tot de bevinding komt dat het belang dat hij beweert te hebben bij een dergelijke procedure voldoende eigen en persoonlijk is, dan beschikt die persoon over de vereiste procesbevoegdheid.

Hierbij dient aldus onderzocht of er een geïndividualiseerde band bestaat tussen de verzoeker en de bestreden beslissingen.

De onwettigheid van een ongunstig Advies van het SECD zal onmiddellijk en rechtstreeks gevolgen hebben voor verzoekster, daar hierdoor het realiseren van het Festive retail onderdeel van het Fenix-Project onmogelijk zal worden.

Het niet realiseren van het Festive Retail onderdeel van het project zal onvermijdelijk leiden tot het onrealiseerbaar worden van het gehele Fenix-Project. Door de verplichting die op verzoek-

ster rust om de N.V. MIJNEN te vrijwaren zal door het niet doorgaan van het Fenix-Project verzoekster zelf rechtstreeks getroffen worden.

Verzoekster heeft dan ook, meer dan wie ook een geïndividualiseerde band met de bestreden beslissingen.

In het geval van verzoekster is deze band zelfs op grond van wettelijke voorschriften ontstaan. De Vlaamse Regering besloot immers in haar vergadering van 8 december 1993 dat de noodzakelijke wijzigingen van het Gewestplan voor de realisatie van het 'Fenix-Project' er slechts konden komen indien de integrale uitvoering van het project wordt gegarandeerd. Daartoe stelde de Vlaamse Regering op 27 april 1994 bij Besluit het Gewestplan Hasselt-Genk vast, waarbij een gedeelte van de gemeenten Genk en As als 'gebied voor het Project' werden omschreven. De Vlaamse Regering stelde echter dat het Project in zijn geheel diende gerealiseerd te worden en dat het een belangrijk dienstverlenend bestanddeel zou bevatten, uitdrukkelijk aangeduid op het Gewestplan als DK en vastgelegd in de administratieve bepalingen bij het Gewestplan van 27 april 1994. Artikel 11 van de bijkomende stedenbouwkundige voorschriften bij dit Gewestplan van 1994 bepaalt dat er enkel een bouwvergunning kan afgeleverd worden indien uit de bouw aanvraag blijkt dat :

- Het Project in zijn geheel en als geheel wordt gerealiseerd overeenkomstig het realisatieplan;
- Aan de voorwaarden van het gewestplan wordt voldaan.

Bijgevolg zal het niet doorgaan van het Festive retail-gedeelte tot gevolg hebben dat het wettelijk onmogelijk wordt om nog een bouwvergunning voor het project af te leveren, waardoor het geheel meteen onrealiseerbaar wordt. In dit geval is er één benadeelde : verzoekster. Het is dan ook verzoekster die een eigen persoonlijk en rechtstreeks belang heeft bij het instellen van een procedure tegen onwettige administratieve handelingen uitgaand van het SECD.

Verzoekende partij is dan ook de vennootschap die instaat voor de gevolgen indien het Project geen doorgang vindt. Deze realisatie is onmogelijk indien het SECD een ongunstig advies aflevert.

(...)

Er dient aldus een onderscheid gemaakt te worden tussen het instellen van een vordering die men eigenlijk instelt voor rekening van een andere persoon : de ouders voor de kinderen, de gemeenten voor het OCMW, een natuurlijk persoon voor de vennootschap waar hij aandeelhouder is en werknemer voor de firma waar hij werkzaam is, de vennootschappen die deel uitmaken van de vennootschap die aanvraag heeft ingediend en anderzijds personen die in eigen naam een vordering instellen en die aldus blijken geven het vermogen om in rechte te kunnen optreden ten gevolge

van de band die bestaat tussen het ingeroepen persoonlijk en rechtstreeks belang en de persoon die het inroept.
(...)"

Overwegende dat rechtsvorderingen met uiteenlopende oogmerken ingesteld kunnen worden; dat de rechtsvordering waarvan het specifieke opzet is een voordeel dat geweigerd is alsnog te verkrijgen, uiteraard alleen ingesteld kan worden door diegene die op dat voordeel aanspraak kan maken; dat immers alleen aan hem dat voordeel verleend kan worden;

Overwegende dat het de tweede verzoekende partij is die de geweigerde vergunning heeft aangevraagd; dat het oogmerk van de vordering tot nietigverklaring is dat de vergunning alsnog verkregen zou worden; dat derhalve die vordering alleen door de tweede verzoekende partij ingesteld kan worden; dat het belang dat eerste verzoekende partij uiteenzet, zeker wettigt dat zij tweede verzoekster in haar streven zou steunen en zich met het oog daarop tussenkomende partij zou stellen; dat eerste verzoekende partij echter onmogelijk zelf een vordering kan instellen die erop gericht is een aanspraak die haar niet toebehoort -het verkrijgen van de omstreden vergunning- gerealiseerd te zien worden; dat de vordering niet ontvankelijk is in zoverre zij uitgaat van de eerste verzoekende partij;

Overwegende dat de verwerende partij het belang van de tweede verzoekende partij betwist in de volgende bewoordingen :

"Artikel 10 van de wet van 29 juni 1975 bepaalt uitdrukkelijk dat wanneer het Sociaal Economisch Comité voor de Distributie een ongunstig advies verleent, het College van Burgemeester en Schepenen een negatieve beslissing moet nemen binnen de 15 dagen na de kennisgeving.

Uit het administratief dossier blijkt dat de kennisgeving geschiedde op 5 juli 1996 en dat het College van Burgemeester en Schepenen op 10 juli 1996

een beslissing desbetreffend heeft getroffen die overeenkomstig de wet van 29 juni 1975 een beslissing tot weigering dient te zijn.

Het bestreden advies dat weliswaar een bindende kracht heeft voor de bevoegde overheid, is derhalve een onderdeel van een complexe handeling;

Uit het verzoekschrift van de verzoekende partij blijkt dat de verzoekende partij beseft dat de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van 10 juli 1996, waarvan aan verzoekster kennis werd gegeven bij brief van 17 juli 1996, de eindbeslissing had moeten zijn;

Het schepencollege heeft evenwel beslist niet te beslissen.

Art. 10 lid van de wet van 29 juni 1975 stelt duidelijk dat wanneer het sociaal-Economisch Comité voor de distributie ongunstig is, moet het College een ongunstige beslissing nemen binnen de 15 dagen na het advies. In dat geval, stelt art. 10 2° lid van de wet, is elke gunstige beslissing van het college van burgemeester van rechtswege nietig.

Gelet op het 2° lid van art. 10 van de wet van 29 juni 1975 is het ondenkbaar dat het College van Burgemeester en Schepenen te Genk op 10 juli 1996 een gunstige beslissing zou hebben getroffen daar zulke beslissing van rechtswege nietig zou zijn;

De beslissing van het College kan dan ook enkel geïnterpreteerd worden als een negatieve beslissing;

De verzoekende partij tracht deze interpretatie te ontcrachten door te stellen dat er geen beslissing is van het College. Zij heeft dan ook op 19 november jl. een aangetekende brief gericht aan de Voorzitter van het Sociaal-Economisch Comité op grond van artikel 11, § 4, van de wet van 29 juni 1975;

Los van de vraag of vermeld verzoek wel ontvanke-lijk is wanneer het advies ongunstig is (artikel 11 heeft voornamelijk betrekking op het geval waar een gunstig advies wordt verleend), wordt evenwel hierdoor aangetoond dat verzoeker zelf het advies van 3 juli 1996 niet als een bindend advies beschouwt daar zij meent dat de Voorzitter van het Socio-Economisch Comité een eindbeslissing kan treffen;

De verwerende partij blijft evenwel voorhouden dat de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van 10 juli 1996 een negatieve beslissing is; Verzoeker vecht evenwel de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van 10 juli 1996 niet aan, zodat deze eindbeslissing die van rechtswege negatief moet zijn, definitief is.

(...)

Het bestreden advies van 3 juli 1996 is dan ook een voorbereidende handeling die na de definitieve beslissing van 10 juli 1996 van het College van Burgemeester en Schepenen van de gemeente Genk niet afzonderlijk meer bestreden kon worden.

Verzoekster heeft derhalve geen belang, minstens geen actueel belang meer om het advies van 3 juli 1996 aan te vechten. Dit blijkt trouwens uit het feit dat verzoekster meent dat de Voorzitter van het Socio-Economisch comité een beslissing kan treffen";

Overwegende dat de tweede verzoekende partij hierop onder meer antwoordt :

"In tegenstelling tot de bewering van Verweerder, kan de handeling, die het College op 10 juli 1996 heeft gesteld, niet als een 'beslissing' omtrent de aanvraag om sociaal-economische machtiging worden beschouwd. Het College heeft inderdaad geweigerd te beslissen en laat aldus verzoekster in het ongewisse wat betreft het gevolg dat wordt gegeven aan haar aanvraag. Verzoekster heeft van het College enkel copie ontvangen van het Advies en dit 'ter informatie'.

Verzoekster heeft haar vernietigingsberoep gericht tegen de enige administratieve handeling die in het dossier is tussengekomen, nl. de aanneming door het Comité van het Advies.

De wet van 29 juni 1975 op de handelsvestigingen (de 'Wet') voorziet in een bijzonder administratief beroep in geval van stilzitten van de administratieve overheid (in casu het College) - nl. het beroep bedoeld in artikel 11, § 4, van de Wet. Verzoekster heeft dat beroep bij brief van 19 november 1996 gebracht bij de voorzitter van het Comité. Verweerder poogt uit dit hoger beroep vruchteloos af te leiden dat verzoekster het Advies niet als bindend zou beschouwen. Inderdaad, de omstandigheid dat krachtens artikel 11, § 4, het Comité een beslissing ten gronde kan nemen ten aanzien van de aanvraag, doet geen afbreuk aan het bindend karakter van het Advies ten aanzien van elke beslissing die het College zou nemen betreffende de aanvraag. Met andere woorden, het beroep tot nietigverklaring is gericht tegen het Advies, terwijl het bijzonder administratief beroep is gericht tegen het stilzitten van het College";

Overwegende dat de exceptie steunt op het uitgangspunt dat het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Genk op 10 juli 1996 een beslissing zou hebben genomen over de aanvraag; dat dit uitgangspunt geen steun vindt in de gegevens van de zaak; dat geen weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen voorligt; dat uit de brieven van 17 juli 1996 van het college van burgemeester en

schepenen aan de verzoekende partijen enkel blijkt dat in zitting van 10 juli 1996 kennis werd genomen van het ongunstig advies; dat voorts in het perscommuniqué van dezelfde dag met zoveel woorden wordt gezegd dat het college weigert een beslissing te nemen;

Overwegende dat luidens artikel 10, eerste lid, van de wet van 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen, wanneer het advies van het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie ongunstig is, het college van burgemeester en schepenen, binnen de vijftien dagen na de kennisgeving ervan een beslissing tot weigering moet nemen; dat nog volgens hetzelfde artikel 10, tweede lid, in dat geval elke gunstige beslissing van het college van burgemeester en schepenen van rechtswege nietig is; dat volgens het derde lid van hetzelfde artikel 10 het college van de met redenen omklede (weigerings)beslissing binnen vijf dagen na die beslissing (en in ieder geval binnen vijf dagen na het verstrijken van de voormelde termijn van vijftien dagen) kennis dient te geven aan de aanvrager met afschrift aan de secretaris van het Comité; dat evenwel de wet aan het uitblijven van een beslissing van het college van burgemeester en schepenen geen gevolgen verbindt; dat bij ontstentenis van de vereiste uitdrukkelijke weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen, het bindend ongunstig advies van het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie over de aanvraag op zich griefhoudend is en onmiddellijk vatbaar voor een beroep tot nietigverklaring; dat de rechtsgeldigheid van de procedure die de tweede verzoekende partij nadien heeft ingesteld overeenkomstig artikel 11, § 4, van de meervermelde wet van 29 juni 1975 betwistbaar is en alleszins niet de conclusie wettigt dat het beroep niet ontvankelijk is; dat vooreerst de interpretatie die de verwerende partij geeft aan de attitude van de tweede verzoekende partij, namelijk dat zijzelf "het advies van 3 juli 1996 niet als een bindend advies

beschouwt daar zij meent dat de Voorzitter van het Socio-Economisch Comité een eindbeslissing kan treffen"; louter subjectief is en alleszins zonder invloed op de draagwijdte die de wetgever in artikel 10 van de wet van 29 juni 1975, aan het advies heeft toegekend en tenslotte steunt op gegevens die dagtekenen na het annulatieberoep en derhalve in de concrete omstandigheden van de zaak zonder relevantie zijn voor de ontvankelijkheid; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat de tweede verzoekende partij een eerste annulatiemiddel afleidt uit de schending van de wet van 29 juni 1975 betreffende de handelsvestigingen en van het koninklijk besluit van 8 oktober 1975 houdende samenstelling van het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie; dat zij aanvoert dat toen het Comité het bestreden advies uitbracht, het niet rechtsgeldig was samengesteld omdat het mandaat van de leden van het Comité was verstreken op 14 april 1992 en enkel de Minister van Middenstand en Landbouw en de Minister van Verkeer en Infrastructuur tot nieuwe benoemingen zijn overgegaan;

Overwegende dat de verwerende partij meent dat het middel onontvankelijk is; dat zij argumenteert dat vijf werkende leden van het Comité rechtsgeldig zijn benoemd, dat het advies collegiaal werd gegeven zodat vaststaat dat zo het Comité slechts kan bestaan uit die vijf leden, de beslissing dezelfde geweest zou zijn; dat zij tenslotte betoogt dat het middel in elk geval ongegrond is; dat zij dat laatste standpunt als volgt beargumenteert :

"Dat zo het juist is dat de Minister van Economische Zaken en de Minister van Tewerkstelling en Arbeid wegens het verzoek van de bevoegde Minister van het Waalse Gewest, het Brusselse Gewest en het Vlaamse Gewest tot wijziging van de samenstelling van het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie ingevolge de inwerkingtreding van de wetten op de

hervorming der instellingen, geen benoemingen meer heeft verricht, het algemeen beginsel van de continuïteit van de openbare dienst de leden benoemd door de vermelde ministers ertoe verplichtte, na het verstrijken van de termijn vastgesteld voor de uitoefening van hun functie, hun functie te blijven waarnemen tot zij ofwel vervangen zijn ofwel opnieuw zijn aangewezen.";

Overwegende dat de vraag of het Comité wettig kan bestaan uit de volgens tweede verzoekende partij rechtsgeldig benoemde leden, juist de kern vormt van het annulatiemiddel, zodat niet valt in te zien hoe het feit dat tweede verzoekende partij de rechtsgeldigheid van die benoemingen erkent, haar middel onontvankelijk kan maken;

Overwegende dat artikel 6 van de wet van 29 juni 1975 luidt als volgt :

"De Koning bepaalt het aantal leden, de wijze van benoeming en de duur van het mandaat van de leden van het Sociaal-Economisch Comité, dat bestaat uit gespecialiseerde ambtenaren van ministeriële departementen en openbare instellingen";

dat in uitvoering van deze bepaling het koninklijk besluit van 8 oktober 1975 houdende samenstelling van het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie is genomen; dat artikel 1 van dit besluit luidt als volgt :

"§ 1. Het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie omvat naast de voorzitter, benoemd door de Minister die Economische Zaken in zijn bevoegdheid heeft, onder de personeelsleden van de Administratie van de Handel, elf werkende en elf plaatsvervangende leden als volgt aangewezen :

- a) twee leden door de Minister die Economische Zaken in zijn bevoegdheid heeft onder de personeelsleden van de Administratie van de Handel;
- b) drie leden door de Minister die Middenstand in zijn bevoegdheid heeft onder de personeelsleden van zijn departement en van het Economisch en Sociaal Instituut voor de Middenstand;
- c) vier leden door de Minister die Openbare Werken in zijn bevoegdheid heeft onder de personeelsleden van zijn departement, waarvan drie aangewezen onder de

personeelsleden van het Bestuur van de Stedenbouw en de Ruimtelijke Ordening;

d) één lid door de Minister die Tewerkstelling en Arbeid in zijn bevoegdheid heeft onder de personeelsleden van zijn departement;

e) één lid door de Minister die Landbouw in zijn bevoegdheid heeft onder de leden van zijn departement.

§ 2. De voorzitter, de ondervoorzitter en de leden worden benoemd voor een periode van vier jaar. Hun mandaat is hernieuwbaar.";

Overwegende dat uit de door de tweede verzoekende partij overgelegde en door de verwerende partij niet betwiste stukken blijkt dat na afloop van de laatste termijn van vier jaar, maar vijf nieuwe benoemingen van werkend lid tot stand zijn gekomen : bij ministerieel besluit van 22 maart 1995 werden vier leden benoemd, drie als vertegenwoordiger van de Minister die de middenstand onder zijn bevoegdheid heeft, één als vertegenwoordiger van de Minister die de landbouw onder zijn bevoegdheid heeft en bij ministerieel besluit van 5 mei 1995 werd één werkend lid benoemd als vertegenwoordiger van de Minister die de infrastructuur onder zijn bevoegdheid heeft; dat derhalve moet worden aangenomen dat alleen de in artikel 1, § 1, litt. b), c) (één van de vier) en e) bedoelde leden benoemd zijn;

Overwegende dat wanneer blijkens voormeld artikel 6 van de wet van 29 juni 1975 de wetgever heeft gewild dat in het Comité "gespecialiseerde" ambtenaren van diverse ministeriële departementen een plaats zouden krijgen, zijn bedoeling moet zijn geweest dat in de oordeelsvorming van het Comité de "specialiteit" waarvoor ieder van die departementen instaat, op deskundige wijze aan bod zou komen; dat alzo de interministeriële samenstelling van het Comité in de memorie van toelichting van het wetsontwerp waaruit de wet van 29 juni 1975 is ontstaan, tot de maatregelen wordt gerekend "om de aanvrager een grondig en objectief onderzoek te waarborgen van zijn project" (Gedr. St., Senaat, 584

(1974-1975) - nr. 1, p. 3); dat dus aangenomen moet worden dat, wanneer bepaalde ministeriële departementen niet meer rechtsgeldig "vertegenwoordigd" zijn in het Comité, dat Comité niet in staat is om een advies uit te brengen waarin op een wettige wijze deskundig alle criteria bekeken worden waarmee krachtens artikel 9 van de wet van 29 juni 1975 het Comité rekening moet houden, welke criteria in uitvoering van dat artikel 9 de Koning heeft vastgesteld in zijn besluit van 8 oktober 1975, en die, krachtens artikel 1 van dat besluit, de beoordeling mogelijk moeten maken van de facetten "ruimtelijke localisatie van het handelsapparaat", "verbruiker", "tewerkstelling" en "weerslag op de bestaande handel";

Overwegende dat het principe van de continuïteit van de openbare dienst waarop de verwerende partij zich beroept hooguit dan het hierboven geformuleerde bezwaar tegen een onvolledige wettige samenstelling van het Comité opzij kan schuiven wanneer voor die onvolledige samenstelling een rechtsgeldig excuus wordt aangevoerd;

Overwegende dat het excuus dat de verwerende partij doet gelden, bezwaarlijk als rechtsgeldig kan worden beschouwd;

Overwegende dat volgens dat excuus de Minister van Economische Zaken en de Minister van Tewerkstelling en Arbeid geen nieuwe benoemingen hebben gedaan wegens het verzoek van de bevoegde Ministers van het Waalse Gewest, het Brusselse Gewest en het Vlaamse Gewest tot wijziging van de samenstelling van het Comité ingevolge de inwerkingtreding van "de wetten op de hervorming der instellingen";

Overwegende dat het vermelde excuus zich veeleer tegen de verwerende partij keert daar waar het er blijk van geeft dat zij zich geconfronteerd voelde

met een bevoegdheidsprobleem, het probleem namelijk of de nationale, nu federale Minister van Economische Zaken en Minister van Tewerkstelling en Arbeid hun bevoegdheid niet, geheel of gedeeltelijk, hadden zien overgaan naar de gewestministers; dat dit probleem te belangrijk was om het vier jaar onopgelost te laten en in afwachting van een oplossing de voordien door de nationale ministers aangewezen ambtenaren -die gesteld dat de gewesten bevoegd geworden waren, niets meer vertegenwoordigden- te laten optreden; dat het eerste middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken A. 70.671/X-9961 en A. 70.685/X-9962 worden gevoegd.

Artikel 2.

De afstand van de tussenkomst van de v.z.w. VKW LIMBURG in de zaak A. 70.671, wordt ingewilligd.

Artikel 3.

Het beroep van de n.v. LIMBURGSE RECONVER-SIEMAATSCHAPPIJ wordt verworpen.

Artikel 4.

Vernietigd wordt het ongunstig advies van 3 juli 1996 van het Sociaal-Economisch Comité voor de Distributie met betrekking tot de aanvraag van de n.v. STADIUM FENIX tot het verkrijgen van een socio-economische vergunning te Genk (Waterschei).

Artikel 5.

De kosten van het beroep in de zaak A. 70.671, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verzoekende partij.

De kosten van het beroep in de zaak A. 70.685, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de verwerende partij.

De kosten van de tussenkomsten, bepaald op twaalfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partijen, ieder voor een vierde.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op vijftientwintig april tweeduizendeen,
door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	J. BOVIN,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M. VRINTS.